

විශ්ව සාහිත්‍යයේ පුරෝගාමී ලේඛකයන් අතර විලියම් ශේක්ස්පියර් අමරණීය චරිතයකි. ඔහුගේ රචනා සහ භාෂා භාවිතය කෙතරම් ප්‍රබල වූයේ ද යත් ‘ශේක්ස්පියර් ඉංග්‍රීසි’ නමින් ප්‍රශස්ත ගණයේ ඉංග්‍රීසි ලේඛන ව්‍යවහාරයක් ද වෙයි. සම්භාව්‍ය කෘති ලෙස වර්තමානයේ පවා සම්භාවනාවට පාත්‍ර වන ශේක්ස්පියර්ගේ නිර්මාණ රාශියකි. එම නිර්මාණවලින් පිළිබිඹු වන, මිනිසුන් පිළිබඳ ශේක්ස්පියර්ගේ දර්ශනය ද සංවාදයට බඳුන් වූවකි. ඔහු ඉංග්‍රීසි භාෂාවට හා සාහිත්‍යයට පමණක් නො ව ලෝක සාහිත්‍යයට ද කරන ලද මෙහෙවර නිරන්තරයෙන් ඇගයීමට ලක් වෙයි. මෙම පාඩමට ඇතුළත් වන්නේ ප්‍රවීණ ලේඛක, ආචාර්ය ඩබ්ලිවු. ඒ. අබේසිංහ විසින් රචනා කරන ලද ලිපියකි. එය විලියම් ශේක්ස්පියර්ගේ චරිතය, දර්ශනය හා සාහිත්‍ය සේවය පිළිබඳ සංක්ෂිප්ත විග්‍රහයකි.

“ඉංග්‍රීසි කතා කරන ලෝකයේ, කිසි ම නිවසක් - ඒ නිවසෙහි ශුද්ධ වූ බයිබලයේ පිටපතක් සහ විලියම් ශේක්ස්පියර්ගේ කෘති එකතුවේ පිටපතක් නැතිනම් - සම්පූර්ණ වන්නේ නැත. මේ පොත්, පැසුණු වියෙහි දී කියවිය යුතු යැයි හැම විට ම බලාපොරොත්තු වන්නේ ද නැත. එතෙකුදු, ඒ කෘතීන් දෙක සිය ආගමේත්, සිය ඉංග්‍රීසි සංස්කෘතියේත් සංකේත සේ සැලකෙයි.”

සුප්‍රකට ඉංග්‍රීසි සාහිත්‍යධරයකු වන ආචාර්ය ජී. බී. හැරිසන් ශේක්ස්පියර් හැඳින්වීම (*Introducing Shakespeare*) නමැති කෘතියෙහි ලා, මහා කවියා හඳුන්වා දීමට යොදා ගත්තේ, ඉහත දැක්වුණු රචනෝක්තිය යි.

ලෝක පූජිත මහා නාට්‍යකරු විලියම් ශේක්ස්පියර්, ඉංග්‍රීසි සාහිත්‍යයෙහි අග්‍රතම කවියා ද, දෘශ්‍යකාව්‍ය රචකයා ද හැටියට දැනුදු අවිවාදයෙන් පිළිගැනෙයි.

ශේක්ස්පියර්ගේ ජීවිතය පිළිබඳ පරිපූර්ණ සටහනක් ඉදිරිපත් කිරීම අපහසු ය. මන්ද යත්, ඔහුගේ ජීවිතය පිළිබඳ තොරතුරු, අවශ්‍ය පමණට ඉතිහාසඥයන් හා සාහිත්‍යවේදීන් අතට පත්ව නැති හෙයිනි.

ඔහුගේ උපන් දිනය හැටියට සැලකෙනුයේ, 1564 අප්‍රේල් 23 වැනි දින ය. අප්‍රේල් 24 වැනි දා ඔහුගේ බෞතීස්ම දිනය වශයෙන් හැඳින්වෙයි. ප්‍රදේශීය වශයෙන් ප්‍රමුඛ තත්ත්වයේ වෙළෙන්දකු වූ ජෝන් ශේක්ස්පියර්ගේ කුන්වැනි දරුවා, විලියම් වූයේ ය. ජෝන් ශේක්ස්පියර්ට සහ ඔහුගේ බිරිඳ වූ මේරි ආර්ඩන්ට දරුවෝ අට දෙනෙක් වූහ. ශේක්ස්පියර්ගේ මව ඉඩම් හිමි රෝමානු කතෝලික ප්‍රභූවරයකුගේ දුවකි. විලියම් ශේක්ස්පියර් ජන්ම ලාභය ලැබූ ස්ථානය එංගලන්තයේ වෝර්වික්ෂයර් ප්‍රදේශයේ ස්ට්‍රැට්ෆර්ඩ් - අපෝන් - ඒවන් නමැති ස්ථානය බැව් පිළිගැනේ.

විලියම්, එම ප්‍රදේශයේ ග්‍රාමීය පාසලෙහි ඉගෙන ගන්නට ඇතැයි සිතිය හැකි ය. මෙම ග්‍රාමීය පාසල, එකල්හි හඳුන්වන ලද්දේ “ග්‍රැමර් ස්කූල්ස්” (Grammar School) නමිනි. පවුලේ තුන්වැනියා වූව ද විලියම්, ජෝන් ශේක්ස්පියර්ගේ වැඩිමහලු ම පුතා විය. එසේ හෙයින්, ඔහුට සිය පියාගේ වෙළඳසලේ වෙළඳාම් කටයුතු ඉගෙන ගන්නට ද සිදු විණැයි සිතිය හැකි ය.

කෙසේ වුව ද, විලියම් ශේක්ස්පියර්ගේ බාල විය සම්බන්ධයෙන් පවත්නා ජනප්‍රවාද, එකිනෙකට පටහැනි ය. සිය පියාගේ ව්‍යාපාරය වැටීම හේතු කොට ගෙන විලියම්ට මස් මඩුවක සහායකයකු හැටියට වැඩ කරන්නට සිදු විණැයි කෙනෙක් කියති. තවත් ජනප්‍රවාදයක දැක්වෙනුයේ විලියම් තරුණ වියේ දී පාසලේ ගුරුවරයකු හැටියට සේවය කළ බව ය. කෙසේ වුව ද සිය තරුණ වියේ දී, විලියම්ට අවශ්‍ය තරම් විවේකය තිබෙන්නට ඇත. මන්ද යත්, සමකාලීන අන් කිසිදු නාට්‍ය රචකයකු පළ නො කළ පමණට, ඔහු දඩයමත් පොට්ටනිකාර වෙළෙඳාමත් පිළිබඳ දැනීමක් පළ කළ හෙයින්.

1582 වසරේ දී ඔහු ඇන් හැදවේ නමැති තරුණියක හා විවාහ විය. ප්‍රදේශීය සමාදාන නඩුකාරයකු වූ තෝමස් ලුසී සාම්වරයාගේ වනෝද්‍යානයෙහි හොරෙන් මුවන් දඩයම් කිරීම හේතුවෙන්, තරුණ විලියම්ට ස්ට්‍රැට්ෆර්ඩ් ගම අතහැර යන්නට සිදු විණැයි ද කියති.

1588 වසරේ දී විලියම් ශේක්ස්පියර් ලන්ඩනයේ පදිංචියට පැමිණි බැව් කියවෙයි. 1592 වන විට ඔහු නළුවකු ද නාට්‍ය රචකයකු ද හැටියට සාර්ථකත්වයක් ලබා තිබිණි. මද කලක් ඇවෑමෙන්, සදම්ටන්හි, හෙන්රි රියෝකෙස්ලි නමැති රදල ප්‍රභූවරයාගේ අනුග්‍රහය ශේක්ස්පියර්ට ලැබෙන්නට විය.

විනස් ඇන්ඩ් ඇඩෝනිස් (1593) සහ ද රේස් ඔෆ් ලුක්රී (1594) යන ශාංගාරාත්මක කාව්‍ය නිර්මාණ දෙක ද සොනට්ස් නමැති තුදුස් පද සැහැලි ද (1609) ප්‍රකාශයට පත් වීමේ හේතුවෙන් කවියකු හැටියට ශේක්ස්පියර්ගේ කීර්තිය පැතිර යන්නට විය. ශේක්ස්පියර්ගේ අපූර්ව කවිත්වය මැනවින් පළ කෙරෙන ඔහුගේ තුදුස් පද සැහැලි (sonnets) මූලින් ම ප්‍රචාරය කර හැරුණේ අමුදින අත්පිටපත් හැටියට බැව් ද පැවසෙයි.

ඉතිකිබිතිව විලියම් ශේක්ස්පියර් ලෝක සාහිත්‍ය දර්ශන පථය මත නැගී සිටින්නට වූයේ අසහාය නාට්‍ය රචකයකු හැටියට ය. ඔහු විසින් ලියන ලද සංඛ්‍යාවෙන් තිස්අටක් වන නාට්‍ය කෘතීන්ට පදනම් වූයේ ඉතිහාස කතාත් ජනප්‍රවාදත් ඔහුට දැන ගන්නට ලැබුණු ඇතැම් සැබෑ සිද්ධිනුත් ය. එවන් මූලාශ්‍රයන් විෂයය කර ගෙන නිර්මාණය කරන ලද මෙකී නාට්‍ය නිර්මාණවලින් මතු කෙරෙන ජීවිතය පිළිබඳ ගැඹුරු දැනීමක් ලෝක ස්වභාවය පිළිබඳව කරන ලද විවරණයන් ඉතා විස්මයජනක ය.

නාට්‍ය ක්ෂේත්‍රයේ තමාගේ වෘත්තීය සාර්ථකත්වය හේතු කොට ගෙන, එවකට සුප්‍රකට නාට්‍ය නිෂ්පාදන සමාගමක්ව පැවති වැම්බර්ලේන් සමාගමේ කොටස්කරුවකු වීමට ද ශේක්ස්පියර්ට හැකි විය. ඊට අමතරව, ශේක්ස්පියර් විසින් නෘත්‍යශාලා දෙකක් ද පිහිටුවන ලද්දේ ය. ඒවා හඳුන්වනු ලැබෙන්නේ ග්ලෝබ් (Globe) සහ බ්ලැක්ෆ්රියර්ස් (Blackfriars) යන නම්වලිනි. පළමුවැනි එලිසබත් රැජිනගේ සහ පළමුවැනි ජේම්ස් රජුගේ රාජ සභාවන්හි දී ශේක්ස්පියර්ගේ නාට්‍යවල විශේෂ දර්ශන නිතර නිතර ම රංගගත කරන ලද්දේ ය.

ග්ලෝබ් (Globe) නාතියාලාව

බ්ලැක්ෆ්‍රියර්ස් (Blackfriars)

එපරිදි, ශේක්ස්පියර්ට ලැබුණු රාජ්‍ය අනුග්‍රහය ද අතිමහත් විය. එකී රාජ්‍ය අනුග්‍රහය ඔහුට අහිමි වූයේ එක් අවස්ථාවක දී පමණි. ඒ, 1599 වසරේ දී කිංග් රිචර්ඩ් ද සෙකන්ඩ් නාට්‍යය සම්බන්ධයෙනි. එම නාට්‍යයට විෂයය වූයේ දෙවැනි රිචර්ඩ් රජු රජකමෙන් පහ කිරීමත් පසුව ඔහු මරා දැමීමත් පිළිබඳ කතා පුවත ය. එහි ලා ශේක්ස්පියර්ට විරුද්ධව පළමුවැනි එලිසබෙත් රැජිනට කේලාම් කීමෙන් කරන ලද කුමන්ත්‍රණයක් ගැන ද සඳහන් වෙයි. කෙසේ වුව ද පසුව ශේක්ස්පියර්ගේ මෙන් ම ඔහුගේ නාට්‍ය සමාගමේ ද කීර්ති නාමය යළිත් ස්ථාපිත විය.

1608 වසරට පසුව ශේක්ස්පියර්ගේ නාට්‍ය නිෂ්පාදනයන්හි පහත වැටීමක් දක්නා ලැබේ. ඒ වන විට, ආපසු ස්ට්‍රැට්ෆර්ඩ් ගමට පැමිණි ශේක්ස්පියර්, සිය පවුල උදෙසා සුවිශාල මන්දිරයක් තැනවීම අරඹා තිබිණි. එකී මන්දිරය “නිව් පැලස්” (New Palace) යනුවෙන් හඳුන්වනු ලැබිණි. ඒ වන විට, ශේක්ස්පියර් ස්වකීය ප්‍රදේශයේ පිළිගත් ප්‍රභූවරයකු බවට පත්ව සිටියේ ය. මහා කවියා, දෛවෝපගත ලෙස, හරියට ම අවුරුදු 52ක් ආයු වීද, 1616 අප්‍රේල් 23 වැනිදා මිය ගියේ ය. ඔහුගේ දේහය ස්ට්‍රැට්ෆර්ඩ් දේවස්ථානයේ මිහිදන් කරනු ලැබී ය.

නිව් පැලස් (New Palace)

ස්ට්‍රැට්ෆර්ඩ් දේවස්ථානයේ ශේක්ස්පියර් මිහිදන් කර ඇති ස්ථානය

සාහිත්‍යවේදීහු, ශේක්ස්පියර්ගේ නිර්මාණ ජීවිතයේ අවධි හතරක් දක්වති.

ශේක්ස්පියර්ගේ නිර්මාණකරණයේ මුල් අවධිය, අන්හදා බැලීමේ අවධියක් විය. කලින් සඳහන් කළ විනය ඇන්ඩ් ඇඩෝනිස් සහ රේප් ඔෆ් ලුක්‍රී යන කාව්‍ය නිර්මාණවලට අමතරව, කොටස් තුනකින් යුක්ත වූ හයවැනි හෙන්රි නාට්‍යයත් තුන්වැනි රිචර්ඩ් නාට්‍යයත් අයත් වන්නේ එම අවධියට ය. එසේ ම ඔහුගේ ඉතා සුප්‍රකට සුඛාන්ත නාට්‍ය කෘතීන් වන ද කොමඩ් ඔෆ් එරස් (1592) , ටේම්න් ඔෆ් ද ශරූ (1594), ලේස් ලේබර්ස් ලොස්ට් (1594) යන කෘති අයත් වන්නේ ද එම අවධියට ය.

දෙවැනි අවධියට අයත් වනුයේ ඉංග්‍රීසි ඉතිහාසය පදනම් කර ගෙන නිර්මාණය කරන ලද නාට්‍ය කෘති ය. ඒවා අතර, දෙවැනි රිචර්ඩ් (1595), කොටස් දෙකකින් යුතු හතරවැනි හෙන්රි (1597), පස්වැනි හෙන්රි (1599) සහ ට්‍රිවෙල්න් නයිට් (1600) යන කෘති වෙයි. ඔහුගේ සුප්‍රකට ශෝකාන්ත නාට්‍ය ද්වයක් වන රෝමියෝ ඇන්ඩ් ජූලියට් (1595) සහ ජූලියස් සීසර් (1599) අයත් වන්නේ ද එකී අවධියට ය.

ශේක්ස්පියර්ගේ නිර්මාණ ජීවිතයේ පරිණතභාවය පළ කෙරෙන තුන්වැනි අවධියෙහි ලියවුණ කෘතීන් හැටියට ගැනෙන්නේ, හැම්ලට් (1601), ඔතෙලෝ (1604), කිංග් ලියර් (1605), ඇන්ටනි ඇන්ඩ් ක්ලියෝපැට්‍රා (1606) සහ මැක්බත් (1606) ය. මෙම කෘතීන් සියල්ල ම හරයෙන් දුක්ඛාන්ත වුව ද ඇතැම් නාට්‍යයක ගැබ් වන කිසියම් විශේෂ ගුණාංගයක් හේතු කොට ගෙන එකී නිර්මාණ “අඳුරු හෝ තිත්ත සුඛාන්ත” (Dark or Bitter Comedies) සේ ද විචාරකයන් විසින් හඳුන්වනු ලැබේ. ඕල්ස් වෙල් දැට් එන්ඩ්ස් වෙල් (1602) සහ මෙෂර් ෆෝ මෙෂර් (1604) යන සුඛාන්ත නාට්‍ය ද්වය අයත් වන්නේ ද මෙම අවධියට ම ය.

ශේක්ස්පියර්ගේ නිර්මාණ ජීවිතයෙහි සිවුවන අවධිය, ඔහුගේ දුක්ඛ-සුඛාන්ත (Tragi - comedies) බිහි වුණු කාලය වශයෙන් සැලකෙයි. පෙර්ක්ලීස්, ප්‍රින්ස් ඔෆ් ටයර් (1608), ද වින්ටර්ස් ටේල් (1610), සිම්බලින් (1610), ද ටෙම්පස්ට් (1611), හෙන්රි ද එයිටන් (1613) සහ ටූ නෝබල් කිංස්මන් (1613) යන නිර්මාණ අයත් වන්නේ, මෙකී අවධියට ය.

කවියකු හැටියට, ශේක්ස්පියර්ගේ පහළ කීර්තිය ඔහුගේ විවිධ කාව්‍ය නිර්මාණවලින් සහ තුදුස්පද සැහැලිවලින් පළ වන නමුදු, එකී අපූර්ව කවිත්වය වඩාත් ම ඔප් නැංවී ප්‍රකාශයට පත් වන්නේ, ඔහුගේ නාට්‍ය නිර්මාණයන්හි අන්තර්ගත පද්‍යමය නිර්මාණවලිනි. අන් බොහෝ කවිත්ගේ නිර්මාණයන්හි නො දක්නා ලැබෙන විශේෂත්වයක් ද ඒ කවිත්වයෙහි විය. ශේක්ස්පියර්ගේ නාට්‍ය නිර්මාණයන්හි ප්‍රකාශ වනුයේ කවියේ සුන්දරත්වය ඉක්මවා සිටින ප්‍රඥාව යි. සැබවින් ම, කවියක දැවටුණු ප්‍රඥාව පළ කළ ලෝක පරිමාණයේ මහා කවියා, ශේක්ස්පියර් ය.

ඇස් යූ ලයික් ඉට් නාට්කයෙහි දී, සිය මලඤ්චන් විසින් රජ වාසලෙන් පලවා හැරෙන දෙටු ආදිපාදවරයා, අන්තිමේ දී නවතින්නේ වන අරණක ය. එහි වූ සැහසුමක් ශාන්ත සුවයත් ඔහුගේ ම වදන්වලින් ශේක්ස්පියර් විසින් දක්වන ලද්දේ මෙම කාවෝක්තියෙනි.

“Under the greenwood tree,
Who loves to lie with me
And turn his merry note
Unto the sweet bird's throat
Come hither, come hither, come hither
Here shall he see
No enemy, but winter and rough
weather.”

“මේ ග්‍රීන්වුඩ් තුරු හෙවණේ
වැතිර හිඳින්නට මා හා
කවුද කැමැත්තේ, කවුද කැමැත්තේ
ඔහුගේ සොම්නස් සුමිහිරි ස්වරය
විහඟ ගීත රාවය හා මුසු කොට
වැතිර හිඳින්නට කවුද කැමැත්තේ
එන්න මෙහේ, එන්න මෙහේ, එන්න මෙහේ,
කිසි සතුරකු මෙහි නොමැතේ
කටුකව දැනෙනා සිසිර සමය මිස
ගොරහැඩි කර්කඟ කාලගුණය මිස”

සුප්‍රකට වැනීසියේ වෙළෙන්දා නාටකයෙහි, පෝර්ෂියාගේ අත පතා ගෙන එන එක් තැනැත්තකු වනුයේ, මොරොක්කෝවේ කුමාරයෙකි. ඔහුට ඇයගේ අත ගත හැක්කේ, රන්, රිදී, ඊයම් යන කරඬු තුනෙන් පෝර්ෂියාගේ ඡායාරූපය බහා ඇති කරඬුව තෝරා ගතහොත් පමණි. මොරොක්කෝවේ කුමාරයා තෝරා ගන්නේ, රන් කරඬුව ය. එතුළ ඇත්තේ, මැරුණු මිනිහෙකුගේ හිස් කබලක සිත්තමකි. එයට යටින් මෙසේ ද ලියා තිබිණි. “දිලිසෙන සියල්ල රත්තරන් නො වේ.” “All that glitters is not gold” මෙය අද සුප්‍රකට පිරුළකි. එය වහරට පැමිණියේ, ශේක්ස්පියර්ගේ ඒ වැනීසියේ වෙළෙන්දා නාටකයෙනි.

ප්‍රඥාව දැවටුණු එවන් වදන් කොතෙකුත් ඔහුගේ කෘතීන්හි දක්නා ලැබෙයි. රෝමියෝ ජුලියට් නාටකයේ එනමින් හැඳින්වෙන පෙම්වතුන්ගේ ශෝකාන්තයට හේතු වූයේ, යෞවනයේ අන්ධ වූ ආලය යි. ශේක්ස්පියර් කියන්නේ “ආලය අන්ධ නම්, ඉලක්කය ගත නොහෙන” බව ය. කින්ග් ලියර් නාටකයට බඳුන් වනුයේ, පියකු කෙරෙහි වන දරුවන්ගේ ගුණමකුකම ය. “දරුවකුගේ කළගුණ නො දන්නම, සර්පයකුගේ විස දළටත් වැඩියෙන් තියුණු යැ” යි මහා කවියා කියන විට, අපූර්ව කාවෝර්කිතියක් පමණට ම, ජීවිතය පිළිබඳ ගැඹුරු ඇත්තක් ද පළ කෙරෙයි. ද ටේමින් ඔෆ් ද ශර්ෆ් නාටකය, දබරකාර බිරිඳක හික්මවා ලූ සැමියකු ගැන ය. ශේක්ස්පියර් කියන්නේ, ඒ “සැමියා බිරිඳගේ දෙවියා” බව ය. එමතු නො වෙයි කවියා මෙසේ ද තෙපලයි. “ඔබේ ජීවිතය ද ඔබේ ප්‍රධානියා ද ඔබේ බලධරයා ද ඔබ රැක බලා ගන්නා තැනැත්තා ද ඔහු ම වන්නේ ය.” (මෙතැන, බලධරයා යන පදය, Sovereign යන වදනෙහි අරුත දක්වන්නට ය.)

ශේක්ස්පියර්ගේ හැම නාටකයක ම ගැබ්ව ඇත්තේ මිනිස් ජීවිත පත්ලෙන් මතු වන අපූර්වත්වය යි. සුප්‍රකට හැම්ලට් නාටකයෙන් හෙළි වන්නේ, ගැහැනියකගේ වපලකම හේතු කොට ගෙන, ගැහැනු පිරිමි දෙවග ම, අපේක්ෂිත මෙන් ම අනපේක්ෂිත ඉරණමකට ගොදුරු වන වග ය. තම පියාණන්ගේ මරණය රහසිගතව සිදු කළ සුප්පියා පාවා ගන්නා සිය මැණියන්ගේ වපලකම සිහි කරන හැම්ලට් කුමරු කියන මෙවදන්, කඩු මුණතක මුවහත වන් තියුණු උපහාසාලාපයකි. “එම්බා වපලකම, නුඹේ නම ගැහැනියයි.” (“O! frailty, thy name is woman”). නාටකය අවසන් වන්නේ, ඩෙන්මාර්ක්හි කුමාරයා වන හැම්ලට්ගේ මරණයෙනි. එමොහොත, ඔහුගේ සුමිතුරු හොරේෂෝගේ මුවට, ශේක්ස්පියර් නංවන මේ වැනි වදන් ලෝක සාහිත්‍යයෙහි වුව ඉතා විරල ය.

“Now cracks a noble heart.
Good night, sweet prince,
And flights of angels sing thee to thy
rest!”

“දැන් පුපුරා යයි, උතුම් හදවතක්,
සුඛ රැයක් වේවා, ආදරණීය කුමරුනි!
සුරඳුන රාසී, ඔබේ ශාන්තියට ගී ගයනු
ඇත්තේ ය.”

ශේක්ස්පියර්ගේ නාටකයන්ට බොහෝ විට විෂයය වූයේ රාජ්‍ය පාලනය යි. ඒ අතින්, මහා කවියාගේ අපූර්වතම නාට්‍ය නිර්මාණය වනුයේ, ජූලියස් සීසර් ය. රෝමයට කීර්තිය ගෙන ආ ජූලියස් සීසර් සාහත්‍ය කරන්ට පිහි පහරවල් දුන් අය අතරින් අන්තිමයා වූයේ, ඔහුගේ හොඳ ම සගයාව සිටි බිරුටස් ය. බිරුටස්ගේ පිහි පහර කා මියැදෙන සීසර්ගේ මුවට ශේක්ස්පියර් නංවන්නේ, ද්‍රෝහිකමත් පාවා දීමක් ගැන කිව හැකි හොඳ ම වදන් ය.

“Et tu Brute?
Then fall Caesar!”

“මොනවා, ඔබත් බිරුටස්?
එහෙනම්, සීසර් වැටුණාවේ”

විලියම් ශේක්ස්පියර්ගේ කවියන් නාටකයන් ගැන හැඳින්වීමක් කිරීම ඉතා අසීරු ය. ඔහුගේ සාහිත්‍ය නිර්මාණයන්හි වන ප්‍රඥාව ගැන කීම ඊටත් වඩා අසීරු ය. මිනිසුන්ගේ දෛවයන් ශ්‍රේෂ්ඨත්වයන් දෙක ම ගැන කියන මහා කවි ශේක්ස්පියර්, ට්‍රවෙල්ස් නයිට් ඕ වට් යූ විල් යන නාටකයෙහි කරන මෙම විවරණය, ලෝකයක්, ලෝ දහමත් මනුෂ්‍යත්වයන් පිළිබඳ ඔහුගේ ගැඹුරු අවබෝධය මේ යයි පවසන දෘෂ්ටාන්තයක් වැන්න.

“Some are born great, some achieve greatness, and some have greatness thrust upon them.”

“සමහරු ශ්‍රේෂ්ඨව උපදිති. සමහරු ශ්‍රේෂ්ඨත්වය උදා කරගනිති. ශ්‍රේෂ්ඨත්වය, සමහරුන්ගේ ඇගේ ගසනු ලැබෙයි.”

දහඅට වැනි සියවස තෙක් ම විලියම් ශේක්ස්පියර් සලකන ලද්දේ අප්‍රමාණ ප්‍රතිභාවෙන් යුක්ත වුව ද නිසි ලෙස අධ්‍යාපනය නො ලද ගොරහැඩ් නිර්මාණකරුවකු හැටියට ය. ශේක්ස්පියර්ගේ නමින් ප්‍රචලිත නිර්මාණ එවකට රාජ්‍ය පාලකයකු හා දාර්ශනිකයකු සිටි ශ්‍රීමත් ෆරන්සිස් බේකන් හෝ (ශේක්ස්පියර්ගේ ම අනුග්‍රාහකයාව සිටි) සදම්ස්ටන්හි ආදිපාදවරයා හෝ කරන්ට ඇතැයි ද මතයක් ගොඩ නැඟී තිබිණි. කෙසේ වුව ද ශේක්ස්පියර් නිර්මාණ කෙරෙහි සාහිත්‍ය ලෝකයේ අවධානය වැඩි වැඩියෙන් යොමු වන්ට වූයේ දහනව වන සියවසින් පසුව ය. මේ අපූරු මිනිහා සතු වූ ජීවිතය පිළිබඳ ගැඹුරු තියුණු දැනුමත් ලෝක ස්වභාවය පිරිසිඳ දැකීමෙන් පළ කරන ලද ජීවන දර්ශනයත් එතැන් සිට නිසි විමසුමට ලක් වන්නට විය. එහි ප්‍රතිඵලයක් හැටියට ලෝකය හමුවේ අනාවරණය වූයේ කවියකු ද දෘශ්‍යකාවය රචකයකු ද හැටියට ශේක්ස්පියර් සතුව පැවැත්තා වූ දැවැන්ත ප්‍රතිරූපය යි.

අවබෝධය

1. විලියම් ශේක්ස්පියර්ට තම ළමා කාලයේ දී මුහුණ දීමට සිදු වූ දුෂ්කරතා කවරේ ද?
2. ශේක්ස්පියර් කවියකු ලෙස ප්‍රසිද්ධ වීමට තුඩු දුන් කෘති මොනවා ද?
3. ශේක්ස්පියර් තම නාට්‍ය කෘති රචනා කිරීම සඳහා පාදක කර ගත් මූලාශ්‍රයන් කවරේ ද?
4. මෙතුමාගේ සියලු නාට්‍ය කෘති වර්ග තුනක් යටතේ විස්තර කර ඇත. එම වර්ග තුන නම් කරන්න.
5. විලියම් ශේක්ස්පියර් වර්තමානයේ ඔබට ලබා ගත හැකි ආදර්ශ කවරේ ද?

ලිඛිත අභ්‍යාස

1. පහත දැක්වෙන වචනවල අර්ථ ලියා දක්වන්න.

i. පරිපූර්ණ	ii. වනෝද්‍යානය
iii. කුදුස්	iv. විස්මය ජනක
v. නෘත්‍යශාලා	vi. සියවස
vii. ප්‍රතිභාව	viii. පිරිසිඳ
ix. දෘශ්‍ය කාව්‍යය	x. ජන්මලාභය
2. පහත දැක්වෙන වචනවලට විරුද්ධාර්ථ දෙන වචන ලියන්න.

i. මුද්‍රිත	-
ii. විවාද	-
iii. ග්‍රාමීය	-
iv. බාල විය	-
v. කීර්තිය	-

ප්‍රායෝගික අභ්‍යාස

1. ලෝක ප්‍රසිද්ධියට පත් විදේශීය සාහිත්‍යකරුවන්ගේ විස්තර ඇතුළත් කර සඟරාවකට සුදුසු ලිපියක් සකස් කරන්න.
2. ශ්‍රේෂ්ඨ සාහිත්‍යකරුවන් හා ඔවුන්ගේ නිර්මාණ ලේඛනයක් සකස් කරන්න.
3. විලියම් ශේක්ස්පියර්ගේ ඔබ කැමති කෘතියක් කියවා එහි අන්තර්ගතය සාරාංශ කර දක්වන්න.